

РЕШЕНИЕ

№ 448

гр. гр.Несебър, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, V-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария М. Берберова Г.а

при участието на секретаря Мая Р. Д.ова
като разгледа докладваното от Мария М. Берберова Г.а Гражданско дело № 20212150100792 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по повод исковата молба на „Т.“ ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: С.*****, представлявано от управителя К. Т. Д., подадена чрез процесуалния му представител – адв.Г. К. от АК-Варна **против** „М.Р.-Н.“ ООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.*****, представлявано от управителя С. Г. М.. В исковата молба се твърди, че между страните е сключен договор МДР-ИП-01- 32/09.08.2017г. по ОП Програма за морско дело и рибарство 2014 2020, по силата на който ищецът е извършил доставка и монтаж на два броя хидравлични подемници, съгласно Договор BG14MFOR001-5.004-0023- C01/Su-03. След приспадане по ф-ри № № 2018000096/09.08.2018г., № 2018000113/27.09.2018г. и № 2018000126/12.11.2018г., останала сума за плащане в размер на 2652.11 лева (две хиляди шестстотин петдесет и два лева и единадесет стотинки) с ДДС, за която била издадена и представена проформа фактура № 1018000017/09.07.2019г. Претендира се и лихва за забава върху главницата в размер на 486,96 лева за периода от 09.07.2019г. до 29.04.2021г. Наред с това се твърди, че ответното дружество дължи на ищеца и неустойка в размер на 0,1% за всеки просрочен календарен ден след края на срока на плащане от сумата на забавено плащане, но не повече от 10% от него, възлизащи в размер на 265,21 лева, съгласно чл.10, ал.2 от Договора. Предвид гореизложеното, „Т.“ ЕООД са подали заявление за издаване на Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК до Районен съд - гр. Несебър срещу длъжника „М.Р.-Н.“ ООД, по повод на което било образувано ч.гр.д. № 636/2021г. по описа на Районен съд - гр.Несебър, срещу която длъжникът е подал възражение. Депозираното

от длъжника възражение срещу заповедта за изпълнение на парично задължение е обосновало правният интерес у ищеца да поиска от съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответното дружество им дължи сумата в размер на 2652,11 лева (две хиляди шестстотин петдесет и два лева и единадесет стотинки) с ДДС, за която била издадена и представена проформа фактура № 1018000017/09.07.2019г. за извършена доставка и монтаж на два броя хидравлични подемници, съгласно Договор BG14MFOP001-5.004-0023-C01/Su-03 и Договор МДР-ИП-01-32/09.08.2017г. по ОП Програма за морско дело и рибарство 2014 2020, сумата в размер на 486,96 лева /четиристотин осемдесет и шест лева и деветдесет и шест стотинки/, представляваща обезщетение за периода от 09.07.2019г. до 29.04.2021г., както и сумата в размер на 265,21 лева /двеста шестдесет и пет лева и двадесет и една стотинки/, представляваща неустойка в размер на 0,1% за всеки просрочен календарен ден след края на срока на плащане от сумата на забавено плащане, но не повече от 10% от него, съгласно чл.10, ал.2 от Договора. Молят съда да приобщи и приеме, като доказателства по делото представените такива по ЧГД № 636/2021г. по описа на РС-Несебър. Претендира присъждане на заплатените разноси по заповедното и в настоящото производство.

Предявени са иски с правно основание чл. 79, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 и чл. 92 от ЗЗД, вр. чл. 327, ал. 1 от ТЗ.

В срока по чл.131 от ГПК ответното дружество е депозирало писмен отговор на исковата молба, с който излага становище за неоснователност на ищцовите претенции. В тази връзка сочи, че с Решение № 2255 от 26.09.2019г. на РС-Бургас, постановено по гр.дело № 3055/2019г. по реда на чл.239 от ГПК, ищцовото дружество е осъдено да заплати на „М.Р.-Н.“ ООД сумата от 18 470,86 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, поради неточно изпълнение на поетите задължения от страна на „Т.“ ЕООД по сключения между страните договор от 28.06.2018г. за доставка, монтаж и пускане в експлоатация на подемници, поради отклонения в приетата оферта от „М.Р.-Н.“ ООД от 06.12.2017г., изразяваща се във възстановяване стойността на заплатените от последното, но неизградени от „Т.“ ЕООД нива на всяка една от доставените и монтирани товарни платформи и по - конкретно стойността по изграждането на още една спирка, която е останала неизпълнена, ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на исковата молба - 12.04.2019г- до окончателното изплащане, както и сумата от 2 238 лв. за направените по делото разноси. Соци се, че в цитираното решение съдът е мотивирал, че вероятната основателност на иска се установява от представените по делото доказателства от ищцовата страна, а именно - представените от ответника оферти, ведно с технически предложения към тях, ценови предложения към тях, сключения между страните договор от 28.06.2018г. за доставка, монтаж и пускане в експлоатация на подемници, съгласно който ищецът е възложил, а ответникът е приел да извърши всички действия,

свързани с доставка, монтаж, пускане в експлоатация и гаранционно обслужване на товарен подежник ТС 1 500 - 2 броя, съгласно офертата на изпълнителя от 06.12.2017г., съгласно която следва да бъдат изградени 3 броя спирки, за сумата от 44 201,76 лв. без ДДС или с ДДС 53 042,11 лв. Ищцовото дружество е представило доказателства за плащането на сумата от 50 390,01 лева по договора. От разменената между страните кореспонденция и представената и неоспорена по делото експертиза на инж.М. Га, били видни проблемите в изпълнението, поради изпълнението на две спирки, а не на три каквато била всъщност уговорката между страните, като де факто на място била изпълнена първата оферта на ответното дружество от 26.09.2016г., чиято стойност възлизала на 27 694,55 лева /14 160 евро/ без ДДС или 33 233,46 лева с ДДС. При това съдът намира, че ищцовото дружество действително е претърпяло вреди от неточното изпълнение на поръчката, която е заплатило, като следва да се осъди ответното дружество да му заплати сумата от 18 470,86 лв., като не са представени доказателства за това. По настоящото дело се твърди, че ищецът не представя доказателства, а и не твърди да е осъществил защита срещу последици на това съдебно решение по предвидения за това по чл.240 от ГПК ред, и в преклузивния срок по ал.3. С оглед на това се сочи, че цитираното решение има обвързваща сила между страните по настоящия спор. Със същото било прието, че фактически на място ответното дружество и настоящ ищец „Т.“ ЕООД е изпълнил първата си оферта тази от 26.09.2016г., чиято стойност възлиза на 27 694,55 лв. /14 160 евро/ без ДДС или с 33 233,46 лева ДДС. Същевременно, ответното дружество е заплатило сумата от 50 390,01 лева по договора, т.е. много повече от действително извършената работа. Предвид гореизложеното ответникът твърди, че между страните е налице влязло в сила решение, което е задължително за тях и за съда. Соочи се, че ищецът не твърди, че тази му претенция обоснована като главница от 2652,11 лв. за извършени доставка и монтаж на два броя хидравлични подежници се основава на допълнително възложена работа от ответника и извън договора, а напротив - заявява, че е част от същия. С оглед на това се твърди, че след като ответникът е заплатил не само пълната стойност на действително извършената работа, но и в повече, то тази претенция се явява неоснователна. Твърди се, че неоснователността на претенцията за главница, обосновава неоснователност и на акцесорната претенция за законна лихва върху главницата за претендиралият с исковата молба период. При условията на евентуалност се твърди, че акцесорната претенция е недължима в така претендирания й размер и поради това, че издаването на проформа фактура не изпълнява изискването за надлежна покана по чл.84 от ЗЗД, както и отделно плащането се извършва едва след издаването на оригинална фактура - чл.3 от договора. Оспорва се, като неоснователна и третата претенция за сумата от 265,21 лв. заявена, като неустойка за забавено изпълнение. В тази връзка се сочи, че не е налице изобщо забавено изпълнение, тъй като ответникът е заплатил изцяло и напълно стойността на действително извършените

работи. И на второ място, претенция за неустойка за неизпълнение на договора се оспорва като неоснователна, тъй като се претендира от неизправната страна. Представя препис на Решение № 2255 от 26.09.2019г. на РС-Бургас, постановено по гр.д. № 3055/2019г. по описа на съда и се прави искане за изискване на цялото дело.

В съдебно заседание за ищцовото дружество се явява процесуалният му представител, който поддържа исковата молба. Представя писмени доказателства. Изразява становище по същество. Моли съда да постанови решение, с което да уважи предявените искове. Претендира присъждане на направените разноски по делото, за което представя списък на разноски по чл. 80 от ГПК.

За ответното дружество в съдебно заседание се явява процесуалният му представител. Поддържа отговора на исковата молба. Представя писмени доказателства. Излага становище по същество. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли предявените искове. Също претендира направените по делото разноски, за което представя списък по чл. 80 от ГПК.

Съдът намира, че депозираната искова молба е процесуално допустима – подадена е от лице с правен интерес, пред надлежния орган и съдържа изискуемите по закон реквизити.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото, и като съобрази становищата на страните и приложимия закон, съдът прие следното от фактическа и правна страна:

От данните по делото се установява, че между страните бил сключен договор МДР-ИП-01-32/09.08.2017г. по ОП програма за морско село и рибарство 2014 2020, доставка и монтаж на два броя хидравлични подемници, съгласно BG14MFOP001-5.004-0023-C01/Su-03 /л. 6 - л. 10 вкл. по ч.гр.д. № 636/2021г. по описа на НсРС/. Съгласно договора „М.Р.-Н.“ ООД, в качеството му на Възложител, възложило на „Т.“ ЕООД, в качеството му на Изпълнител, извършване на всички действия, свързани с доставка, монтаж, пускане в експлоатация и гаранционно обслужване на Товарен подемник ТС 1500 - 2 броя, съгласно и в пълно съответствие с оферта на Изпълнителя. Срещу това „М.Р.-Н.“ ООД се задължил да заплати на „Т.“ ЕООД сумата в размер на 44 201,76 лева без ДДС, платима на няколко вноски както следва: авансово плащане - 20 % от стойността на договора в срок до 7 календарни дни от датата на подписване на договора; първо междинно плащане - 30 % от стойността на договора в срок до 7 календарни дни след изготвяне на конструктивните чертежи и приемането им от страна на Възложителя; второ междинно плащане - 45 % от стойността на договора, платима в срок до 7 календарни дни след получаване при Възложителя на писмено изразена готовност за доставка на подемниците и окончателно плащане - 5 % от стойността на договора, платими в срок до 7 календарни дни след пускането на подемниците в експлоатация и подписване на Приемно-предавателен протокол. Плащанията се извършвали по издадени от ищцовото дружество фактури. Уговорено било, че срокът

за доставка, монтаж и пускане в експлоатация на подемпниците бил 350 календарни дни от датата на подписване на договора за изпълнение, но задължително в рамките на срока за изпълнение Договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG14MFOR001-5.004-0023-C01 (МДР-4П-01-32/09.08.2017г.).

От представените по делото писмени доказателства се установява, че с Оферта от 26.09.2016г. /л. 50 - л. 56 вкл./ ищцовото дружество отправило предложение за изграждане на два броя спирки на стойност 14 160 евро, а с последваща Оферта от 06.12.2017г. /л. 57 - л. 64 вкл./ предложило изграждането на три броя спирки за сумата в размер на 44 201,76 лева без ДДС. Видно от представени по делото платежни документи /л. 41 - л. 43 вкл./ ответното дружество е заплатило на „Т.“ ЕООД сумата общо в размер на 50 390,01 лева на основание Договор BG14MFOR001-5.004-0023-C01/Su-03.

По делото е представено и прието като доказателство решение № 2255 от 26.09.2019г. по гр.д. № 3055/2019г. по описа на Районен съд - Бургас, постановено по реда на чл. 239, ал. 1 от ГПК, съгласно което „Т.“ ЕООД е осъдено да заплати на „М.Р.-Н.“ ООД сумата в размер на 18 470,86 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, поради неточно изпълнение на поетите задължения от страна на „Т.“ ЕООД по сключен между страните договор от 28.06.2018г. за доставка, монтаж и пускане в експлоатация на подемпници, поради отклонения в приетата оферта от „М.Р.-Н.“ ООД от 06.12.2017г., изразяваща се във възстановяване стойността на заплатените от последното, но не изградени от „Т.“ ЕООД нива на всяка една от доставените и монтирани товарни платформи и по-конкретно стойността по изграждането на още една спирка, която е останала неизпълнена, ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на исковата молба - 12.04.2019г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 2238 лева за направените по делото разноси. В мотивите на посоченото съдебно решение съдът се е обосновал, че вероятната основателност на иска се установява от представените по делото писмени доказателства от ищеца - отправените от ответника оферти, ведно с техническите предложения към тях, ценовите предложения към тях, сключения между страните договор от 28.06.2018г. за доставка, монтаж и пускане в експлоатация и гаранционно обслужване на товарен подемпник ТС 1500 - 2 броя, съгласно офертата на изпълнителя от 06.12.2017г., съгласно която следва да бъдат изградени 3 броя спирки, за сумата от 44 201,76 лева без ДДС или с ДДС 53 042,11 лева. Посочено е, че ищцовото дружество е представило доказателства за плащането на сумата от 50 390,01 лева по договора. Съдът се е мотивирал, че от разменената между страните кореспонденция и представената и неоспорена по делото експертиза на инж. М. Г.а са видни проблеми в изпълнението, поради изпълнение на две спирки, а не на три, каквато всъщност е уговорката между страните, като де факто на място е изпълнена първата оферта ответното дружество от 26.09.2016г., чиято стойност възлиза на 27 694,55 лева /14 160

евро/ без ДДС или с ДДС 33 233,46 лева. Съдът е изложил, че ищцовото дружество действително е претърпяло вреди от неточното изпълнение на поръчката, която е заплатило, като следва да се осъди ответното дружество да му заплати сумата от 18 470,86 лева, като не са представени доказателства за това. Съдът е счел, че следва да се уважи иска като вероятно основателен, ведно с акцесорната претенция за законна лихва от датата на подаване на исковата молба.

За да се произнесе, настоящият съдебен състав съобрази:

Безспорно се установява от доказателствата по делото, че между страните е бил сключен договор МДР-ИП-01-32/09.08.2017г. по ОП програма за морско село и рибарство 2014 2020, доставка и монтаж на два броя хидравлични подемници, съгласно BG14MFOP001-5.004-0023-C01/Su-03. С първоначална Оферта, издадена на 26.09.2016г. от ищцовото дружество, същото е предложило изграждане на два броя спирки на стойност 14 160 евро. Впоследствие с Оферта от 06.12.2017г. е отправило предложение за изграждането на три броя спирки на стойност 44 201,76 лева без ДДС. С цитираното решение № 2255 от 26.09.2019г., постановено по гр.д. № 3055/2019г. по описа на Районен съд - Бургас, съдът е приел, че ищцовото дружество е изпълнило две спирки. Установява се от представените по делото писмени доказателства, че ответната страна е заплатила на ищцовото дружество сумата общо в размер на 50 390,01 лева.

Приетите по делото доказателства налагат извод, че от страна на ищцовото дружество е налице неизпълнение на процесния договор, поради което неоснователно се претендира ответното дружество да заплати сумата в размер на 2652,11 лева, представляваща 5 % последно плащане по договора.

Неоснователността на главните искове обосновава неоснователност и на акцесорните претенции, поради което също следва да бъдат отхвърлени.

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК в полза на ответното дружество следва да се възложат направените разноси в размер на 500 лева за платено адвокатско възнаграждение, съобразно представен списък за разноси по чл. 80 от ГПК.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Т.“ ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: С.*****, представлявано от управителя К. Т. Д., **против** „М.Р.-Н.“ ООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.*****, представлявано от управителя С. Г. М., искове за установяване дължимостта на сумата в размер на **2652,11 лева** /две хиляди шестстотин петдесет и два лева и единадесет стотинки/ с ДДС, за която била издадена и представена проформа фактура № 1018000017/09.07.2019г. за извършена доставка и монтаж на два броя хидравлични подемници, съгласно Договор BG14MFOP001-5.004-0023-C01/Su-03 и Договор МДР-ИП-01-32/09.08.2017г. по ОП Програма за морско село и рибарство 2014 2020, сумата в

размер на **486,96 лева** /четиристотин осемдесет и шест лева и деветдесет и шест стотинки/, представляваща обезщетение за периода от 09.07.2019г. до 29.04.2021г., както и сумата в размер на **265,21 лева** /двеста шестдесет и пет лева и двадесет и една стотинки/, представляваща неустойка в размер на 0,1% за всеки просрочен календарен ден след края на срока на плащане от сумата на забавено плащане, но не повече от 10% от него, съгласно чл.10, ал.2 от Договора.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК „Т.“ ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: С.*****, представлявано от управителя К. Т. Д., **да заплати** на „М.Р.-Н.“ ООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.*****, представлявано от управителя С. Г. М., сумата в размер на **500 лева** /петстотин лева/, представляваща направени в настоящото производство разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____